

[Undervisningsministeren.]

Skov Thulesen også nævnte, afvente den flere gange bebudede tilskudslov. Vi er så langt fremme nu, at jeg kan sige med sikkerhed — og jeg havde nær sagt: jeg bliver tvunget til at sige det, fordi den stadig bliver efterlyst — at vi får lovforslag herom frem i næste samling. Jeg må også tilføje for en ordens skyld, at det bliver en meget dyr historie, og hvordan vi skal skaffe pengene, står mig i øjeblikket lidt uklart, for det er jo ikke alene efterskoler, men også, som det vist blev nævnt heroppe af fru Ellen Strange Petersen, højskoler, realskoler og gymnasier, altså alle de private skoleformer, der er i gryden på én gang. Jeg håber som sagt, at vi er klar med et lovforslag i næste samling.

Hvad angår de kommunale og statslige tilskud — flere af ordførerne var inde på dem, og jeg tror hr. Bilgrav-Nielsen talte om økonomisk ligestilling — synes jeg, vi skal se lidt på det i udvalget. Hvis man nemlig spørger om økonomisk ligestilling med den offentlige skole, er det helt givet, at regnestykket i meget høj grad vil være i den offentlige skoles disfavør — det kan jeg roligt sige, for jeg har ved mange lejligheder understreget min varme interesse for efterskolerne, og den er lovforslaget jo også udtryk for. Jeg spurgte for nogle år siden i et udvalg min forgænger, hr. K. Helveg Petersen, hvad det ville koste at ligestille folkeskolens elever med efterskoleeleverne; det stod stadig så levende for mig, at jeg var i stand til lige at gå hen og finde svaret; jeg kan henvisse eventuelle interesserede til Folkeingstidende 1961-62, tillæg B. sp. 1095-98 — blot med den bemærkning, at tallene er steget meget stærkt siden. Det vil formentlig koste sådan noget som 100 mill. kr. at ligestille folkeskoleelever med efterskoleelever på samme trin. Det betyder ikke, at der ikke kan være enkeltheder i forbindelse med elevernes tilskud, vi skal se på, for de kan være mere eller mindre hensigtsmæssige, men altså, spørger man, ad hvilken vej der i øjeblikket skulle ydes hjælp for at skabe ligestilling, må svaret blive, at det er den anden vej rundt.

Fru Ellen Strange Petersen understregede, hvad jeg var meget glad for, da vi jo er helt enige om det, efterskolerne netop som en station på vejen. Jeg tror, det er vældig

værdifuldt, at vi har dette fleksible skolebillede, at man, om jeg så må sige, kan gå ind og ud af den offentlige skole, at man kan tage et pauseår eller gå på efterskole — altså hele denne smidige og levende opbygning, som må være den rigtige.

Jeg er glad for opfordringen om, at vi for lejlighed til at se på nogle af skolerne; det synes jeg er meget vigtigt.

Hr. Bjørn Larsen var skeptisk, og selv om hr. Poul Dam altså siden på udmærket måde forsøgte at redde partiets ære, synes jeg alligevel, jeg er nødt til at gøre en bemærkning til hr. Bjørn Larsens udtalelser. Jeg forstår ikke rigtig disse monopolten-denser; de passer ikke rigtig i det danske uddannelsesbillede, og jeg troede egentlig, det var noget, vi var enige om her i salen tværs hen over alle skel; det plejer vi at være. Der er ingen anledning til, at folkeskolen skal have monopol på de ældste klasser; der kan være undtagelser, men generelt ønsker folkeskolen det jo netop ikke, og jeg synes, det er meget værdifuldt, at vi kan yde de unge flere tilbud, af hvilke efterskolen er ét.

Endvidere var hr. Bjørn Larsen inde på, at man ingen kvalifikationer skulle have for at blive lærer i efterskolen. Jeg ved nok, at Danmarks Lærerforening — som jeg ellers mener at have et udmærket forhold til — har sådan en særlig definition af, hvad det er at være en kvalificeret lærer. Det er at have uddannelse fra et seminarium og være medlem af foreningen. Det har jeg aldrig rigtig kunnet bøje mig for. Det ville jo være meget enklere, hvis det var sådan; men uden at ville fornærme nogen vil jeg antyde, at der måske kunne være en enkelt, der ikke havde disse kvalifikationer, som var — jeg vover næsten ikke at sige mere kvalificeret end, — men så i alt fald lige så kvalificeret som en af dem med stempel. Jeg er helt enig i de bemærkninger, hr. Poul Dam gjorde på dette punkt.

Jeg skal standse her. Jeg kan kun sige, det glædede mig gennem hr. Poul Dams indlæg at erfare, at SF i denne sag taler med to tunger; der kan være andre sager, hvor jeg vil have sværere ved at takke for det samme, men her var jeg i hvert fald meget taknemlig for det.

Hermed sluttede forhandlingen.